

مسئولیت اردوغان در ناامنی‌های امروز ترکیه

اردوغان به اعضای خانواده اش اجازه داد تا تجارت های مشکوک و سیاه انجام دهند، خود را بالا تر از قانون در نظر گرفت و هر منتقدی را مجرم خطاب کرد. تظاهرات پس از انتخابات سال ۲۰۱۳ را سرکوب کرد، روزنامه ها را توقیف و بسیاری از روزنامه نگاران را بازداشت کرد و اراذل و اوباش را برای حمله و حتی کشتن مخالفان، روشنفکران و روزنامه نگاران جمع کرد. او حمایت زیربنایی باورنکردنی برای داعش فراهم کرد.

به گزارش آران نیوز: به نقل از دیپلماسی ایرانی، سید عدنان طباطبایی کارشناس مسائل بین الملل، کارشناس مسائل بین الملل در یادداشتی می‌نویسد: اردوغان مسئول تغییر دادن وضعیت ترکیه از کشوری با قدرت رو به رشد به یک منطقه آسیب‌پذیر است. او اجازه رشد به داعش در منطقه مرزی سوریه را داد.

رجب طیب اردوغان حزبی تأسیس کرده است که توانست حوزه های انتخاباتی را در کشور زیبا و متنوعش مدیریت کند. او قدرت را از طریق انتخابات پارلمانی و با رأی گسترده مردم به دست گرفت و ترکیه را به طرف پیشرفت اقتصادی چشمگیری هدایت کرد. او بیشتر و بیشتر محبوب شد و در هر انتخاباتی دست بالا را به دست آورد. این کشور پشتیبان «سیاست منطقه ای خالی از مشکل»، در منطقه پرهرج و مرج خاورمیانه بود. روند صلح با کرد ها به سطح امیدوارکننده و بی سابقه ای رسید. بخش عمده ای از شبه نظامیان مسلح پ ک ک از ترکیه خارج شدند. او رأی کرد ها را در انتخابات تضمین کرد و حامی ادغام و یکپارچه سازی آنان بود. او قلب و ذهن مردم در خاورمیانه را به علت همبستگی صریح و حمایت قاطعانه اش از فلسطین به دست آورد.

پس از اتفاقات بهار عربی از سال های ۲۰۱۰-۱۱ برخی در مصر، تونس و سایر نقاطی که قیام های مردمی شکل گرفته است، به حزب عدالت و توسعه اردوغان به عنوان یک مدل توسعه نگاه می کردند. او پس از به ریاست جمهوری رسیدن محمد مرسی به قاهره سفر کرد و اعلام کرد: اخوان المسلمین سیستم سیاسی سکولار و چارچوب مناسبی برای یک حزب اسلامی است. کشورهای غربی جایگاه این فرد را به عنوان مردی که مظهر و امید جهان عرب پس از قیام های اخیر است، بالا بردند. اما بعد چه شد؟ جنون به دست گرفتن کارهای بزرگ ظهور کرد. محبوبیت او در ترکیه، دیدگاه مثبت کشورهای غربی نسبت به او و تصویر جذابی که از او در جهان عرب وجود داشت، برای درک او از خودش کافی نبود. او کاخ ریاست جمهوری ظالمانه اش را بنا کرد.

به اعضای خانواده اش اجازه داد تا تجارت های مشکوک و سیاه انجام دهند، خود را بالا تر از قانون در نظر گرفت و هر منتقدی را مجرم خطاب کرد. تظاهرات پس از انتخابات سال ۲۰۱۳ را سرکوب کرد، روزنامه ها را توقیف و بسیاری از روزنامه نگاران را بازداشت کرد و اراذل و اوباش را برای حمله و حتی کشتن مخالفان، روشنفکران و روزنامه نگاران جمع کرد. او حمایت زیربنایی باورنکردنی برای داعش فراهم کرد. به سربازان داعشی اجازه داد از طریق کشورش به سوریه رفت و آمد داشته باشند و از آن ها به عنوان ابزاری برای مبارزه با کرد ها استفاده کرد. روند صلح با کرد ها را متوقف و انتخابات را واگذار کرد و منتقدان را تحت فشار بیشتری قرار داد.

بودجه سنگینی از عربستان سعودی برای مبارزات انتخاباتی خود دریافت و خود را برنده انتخابات زودهنگام اعلام کرد. حمله به کرد ها را ادامه و اقدامات نظامی تکان دهنده ای را انجام داد. وی برخلاف اراده عراق، نیرو هایش را وارد خاک این کشور کرد و حالا کشورش را در وضعیت وحشتناک متزلزل و آسیب پذیری قرار داده که انفجار بمب در منطقه تاریخی استانبول نمونه ای از آن است.

او مسئول تغییر دادن وضعیت ترکیه از کشوری با قدرت رو به رشد به یک منطقه آسیب پذیر است. او اجازه رشد به داعش در منطقه مرزی سوریه را داد. چه کسی مسئول پیشرفت سلول های سرطانی بالقوه داعش در داخل خاک ترکیه است؟ آیا دستگاه های امنیتی ترکیه کنترلی بر اوضاع دارند؟ همان طور که در مصر و تونس دیده شده، داعش مناطق توریستی را هدف قرار می دهد و ترکیه زیبا و سرشار از جاذبه های توریستی است که بازدیدکننده ها را از همه جهان به خود جذب می کند. در نهایت، اگر پ ک ک اسلحه به دست بگیرد و بار دیگر از یک جناح سیاسی معقول و فعالان کرد، به مبارزان مسلح تبدیل شوند چه خواهد شد؟ آیا ترکیه شاهد عملیات تروریستی داعش و پ ک ک خواهد بود؟ این حقیقتی غم انگیز است که رجب طیب اردوغان باید مسئولیت آن را برعهده بگیرد.